

Organlarımız ve Kurallar

Ömer ilkokul ikinci sınıfa giden kuralları hiçe sayan bir çocuktü hiç kimseyi dinlemezdi. Ne annesini – ne babasını ne de öğretmenini...

Günlerden Salı idi. Okul dağılmıştı Ömer, her zamanki gibi evine gitmesi gerekirken yine sağda solda oynuyordu. Üstelik öğretmeni , en son bugün derste onları uyarmıştı. Tabi ki Ömer, yine kendi bildiğini yapıyordu. Beş dakikada gitmesi gereken evine tam bir saatte gitmişti. Eve geldiğinde annesi çok sinirli idi. Onu çok merak etmişti. Başına bir işler gelmiş olabileceğini zannederek çok üzülmişti. Annesi neden geç kaldığını sordu. Ömer , hiçbir bahane üretemedi çünkü hatalı olduğunu biliyordu.

Annesi:

- Hemen yemeğini ye .Cezalısın odandan dışarı da çıkmayacaksın , dedi.

Ömer , yemeğini yedikten sonra odasına gitti. Kapıyı kapattı. Yatağına uzandı gözleri ağırlaştı çokta yorulmuştu, uyuya kaldı.

Odada bir gürültü vardı sanki ; herkes bir ağızdan konuşuyordu.

- Yeter! Artık dayanamıyorum ben de gidiyorum ben de gidiyorum diyordu hepsi de...İçlerinden biri hep bir ağızdan konuşmayalım , yoksa kimse ne dediğimiz anlamaz sırayla konuşalım dedi.

Ömer, şimdi bunları tanımıştı bunlar Ömer' in organlarıydı.

İçlerinden biri söz aldı:

-Benim adım göz . Artık dayanamıyorum, Günde altı-yedi saat çok yakından televizyon seyrediyor. Kaç kere Onu uyarsalar da kimseyi dinlemiyor. Televizyon dan gelen ışıklar hücrelerimi mahvetti artık çok iyi göremiyorum . Yakında kör olacağım. Kitap okurken, yazı yazarken çok eğiliyor ve çok yoruluyorum . zamanında uyumuyor.Ya kirpiklerim, yıkanmadığından mikroplarla doldu, arpacık hastalığına teslim oldum. Ben Ömer'in gözü olmak istemiyorum. Siz benim yerimde olsanız ne yapardınız?

Dil lâfa girdi:

-Ya ben, Ne yapayım? Kaç kere Ömer'i uyarsalar da hala yalan söylüyor. Adı yalancı çoban olacak haberi yok. Artık o konuşurken kimse ona inanmıyor.Ben istemesem de yalan söylemek zorunda kalıyorum. O konuşurken çok utanıyorum çünkü artık ona kimse inanmıyor .Benim bir an önce gitmem gerek.

Arka taraftan El ayağa kalktı izin alarak konuşmaya başladı:

-Hiç biriniz benim kadar çekmemiştir bu çocuktan. Şu halime bakın her yerim kir içinde tırnaklarım pislik içinde , yıkanmalı günler oldu... Beni yıkanmadığından sık sık hastalanıyor. Çünkü kirli kirli elleriyle

masaya oturuyor. Yemek yiyor. Bütün mikropları kendi elleriyle vücuduna alıyor. Yemeklerden önce - sonra beni hiç yıkamıyor.

Kısık kısık öksürükler arasında **akciğerlerin** homurtusu duyuldu:

-Bir de bana sorun arkadaşlar halimi. Ömer , sürekli terli terli soğuk su içiyor. Ondan sonra öksürük başlıyor . Nefes alamıyorum, boğulmak üzereyim.”

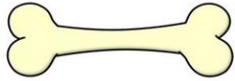
Dişler gıcırdayarak konuşmaya başladı:

- Diş macununu sadece reklamlarda görüyorum arkadaşlar...Her yerim çürük içinde ,şimdiden altı tane arkadaşımı kaybettim. Bakteri yuvasına döndük. Kokuyoruz. Gözüm açık gidecek . Çok şey mi istiyoruz ? Yemeklerden sonra bizi fırçalamak bu kadar mı zor ?

- **Mide** söylenmeye başladı:

-Yedikleri, içtikleri şeyleri hiç sormayın. En asitli kolalar, bin bir çeşit abur cubur yiyecekler beni mahvedecek. Halbuki peynir , süt, bal, yumurta, yoğurt-ıspanak-et ve meyveler yese ne güzel olacak.Dengeli beslenmek umurunda değil sürekli annesine yemek konusunda zorluk çıkarıyor. Yemek beğenmiyor.

Kemik çok sinirlenmişti:

- Şu halime bakın hiç uzayamıyorum. Ne derlerse tersini yapıyor bu çocuk . Kemiklerimin uzaması , güçlü olması için yumurta, peynir, yoğurt yemeli süt içmeli....

Kaşına kaşına **ayaklar** lâfa girdi:

“-Bütün gün üzerimde şişman birini taşımak ne demek ,bana sorun.Sürekli abur cubur yediği için kilo alıyor. Artık taşıyamıyorum. Üstelik tırnaklarım yıkanmadığından pislik ve mikrop dolu. Mantar hastalığı çekiyorum. Kaşınmaktan yara bere içinde kaldım. Yeter artık. Ben gidiyorum hadi bana eyvallah.

Bütün organlar giderken bağırmaya başladı. Ömer , Ömer, Ömeerrrrrrrr

Ömer , sıçrayarak yatağından kalktı oda da hiç ses yoktu . Bunun bir rüya olduğunu bile anlayamamıştı. Ellerine ayaklarına baktı dilini uzattı, dişlerini gıcırdattı hepsi yerinde duruyordu. Çok sevinmişti. Yaptığı hatayı anlamıştı. Hemen annesinin yanına gitti özür diledi. Karar vermişti artık bundan sonra büyüklerinin sözlerini dinleyecek ve bütün kurallara uyacaktı .